

osseoque et duobus aculeis ad caudam spectantibus aspero, quo Ranam piscatricem quodammodo refert: vertice admodum lato.

Rostrum quodammodo caret. *Os alio* quam in aliis piscibus fieri solet, loco situm est, nimirum supra caput, et (ut Oppianus ait) inter medios oculos; estque magnum et valde patulum et inferiore maxilla sursum maxime attracta clauditur. *Dentes* habet exiguos, *linguam* brevem sed latam, quae internas oris partes ita occupat, ut nisi digito eam comprimas et submoveas, non videantur. Ex ea parte quae inter linguam est, et maxillam inferiorem oritur, teste Rondeletio, *membrana* in principio latiuscula, sensim in carnosam rotundamque apophysin definens, extra os propendens, qua pisciculos allicit, allectos devorat. Eandem cum vult, retrahit, et exerit, veluti serpens linguam. Pars inter oculos interjacens depressa est et concava. *Branchiae* utrimque quaternae sunt, quarum ossea opercula, posteriore parte aculeo robustissimo ad caudam spectante horrent. Juxta branchiarum scissuram *pinnae* duae magnae et robustae, crassae, et mucosae et variae exoriuntur. Subsunt in parte supina duae aliae minores, albae, maxillae inferiori propinquae. Has pinnas sequitur os veluti sternum, quod tribus aculeis horret. Succedit pinna alia a podice ad caudam. In dorso duae sunt, quarum prior capiti propior parva est et nigra, ut in Araneo: posterior ad caudam eandem usque porrigitur, dorso concolor.

Cauda in pinnam latam definit, Pavonis caudae dum piscis vivit, aemulam, fimbriae purpurascunt, *Venter* est subalbidus: dorsum vero ac partes reliquae ex cineraceo fuscae apparent, qui colores, dum vivit, manifesti sunt, alioqui una cum vita pereunt.

A capite lineae duae ex squammu-

lis constantes ad caudam protenduntur. *Ventriculus* amplus est, crassus et carnosus, cum appendicibus plurimis, *intestina* ter revoluta, *hepar*, candicans, a cujus exteriori parte fellis vesica pendet, admodum magna pro corporis ratione, felle valde distenta, quod substantia et colore oleum aemulatur: cujus rei meminit Plinius, nulli piscium hoc copiosius esse scribens: citat autem Menandri auctoritatem in comoediis, immemor fortassis ejusdem mentionem fieri ab Aristotele, qui nempe Callionymo in jecore fel inesse tradidit proportionem corporis omnium copiosum: addit Aelianus hunc philosophi locum recitans, jecur ipsum tradere ad dextrum latus collocatum esse Menandrumque, huic rei testimonio esse in Mefenia, his verbis: *Facito te fel habere Callionymo copiosius*: item Anaxippum in Epidicazomeno dicentem, *nisi moveas et sic ut Callionymi fervere efficias omne fel*. Lien exiguus, rotundus atque rubens ventriculo haeret. *Vulva* bifida est et longa.

Non multum excrescit, et raro pedalem longitudinem excedit. *Littoralem* esse Aristoteles prodidit, post eum Rondeletius, *Carne vescitur*, et pisciculis apophysi illa, quam extra propendere diximus, insidias struit. Adnatant tanquam ad vermem, et capiuntur. Si cibum capto objeceris, eo usque se infarcit, ut cibus ad ipsum os redundet. Adeo vivax est, ut si omnibus internis spoliis, moveatur adhuc. Comeditur a plebeis, quia virosi odoris est, unde *Bages* gravis Diphilo apud Athenaeum vocatur. Nec mirum, cum coenosis aquis vescatur. Hippocrates tamen non solum non improbat, sed et in victu praescribit. Nonnulli felle oculos Tobiae curatos fuisse volunt. Cicatrices sanare et carnes oculorum supervacuas consumere Plinius tradit.

PUNCTUM V.

De Trachuro.

TAB. XVII.
12.

T*τραχέρος* seu ut Oppianus et Galenus scribunt *τραχέρος*, quo nomine apud Latinos veniat, igno-

ratur. Lacertum male vocari vel exinde patet, quod iste *κοιλίος*, si peculiari specie accipias, vocatur.

Male

IXX. 341

Arist. H. A. l. 2. c. 15.

Arist. H. A. l. c.

Aldrov. Hist. Piscium l. 2. c. 51.

Hippocr. l. de affect. intern.

Aldrovand. de Piscibus l. 2. c. 52.